

Molt més que Paf

Falsterbo, dissabte passat a Sant Feliu PERE CARRERAS.

El teatre auditori Narcís Masferrer de Sant Feliu de Guíxols és un espai important per a Falsterbo: allà es va casar la filla d'Eduard Estivill i Montse Domènech –que tenen segona residència i ella també arrels a Sant Feliu– i, a més, els dos membres històrics del grup hi van conèixer l'actual tercer component de Falsterbo, Jordi Marquillas. Per tant, estava bastant cantat que Sant Feliu i el seu teatre havien de formar part de la gira de comiat de Falsterbo, que al llarg d'aquest any i fins al febrer vinent visitarà sobretot localitats i espais amb què el grup té lligams de tot tipus, la qual cosa tampoc no és difícil d'assolir després de mig segle voltant pels

escenaris de tot el país.

Així que dissabte a la tarda Falsterbo va jugar a casa, gràcies al Festival de la Porta Ferrada, en un teatre força ple i davant d'una platea en què predominaven els amics i veïns. També hi havia uns quants nens i nenes, la majoria dels quals van pujar amb ells a l'escenari per cantar Paf, el drac màgic, en un dels moments previsiblement culminants del concert. A l'entrada ja s'havien repartit uns papers amb l'estrofa inèdita de la cançó que s'ha afegit a la versió gravada per a l'últim disc del grup, Adeu, Paf, pressuposant amb encert que el públic ja es coneixia de sobres la resta de la lletra d'aquest clàssic etern, per cantar-la plegats.

Però Falsterbo és molt més que Paf, amb permís del drac solitari. Acompanyat d'una banda excel·lent dirigida per Toni Xuclà, el trio titular va anar cantant altres joies del seu repertori com ara Embolica les penes, Noia bruna, l'adaptació d'l got you, del seu amic Jack Johnson, rebatejada Ja hi ets tu, i també la del Sun de Donovan (Tocar el sol), que van presentar com un cant a la diversitat i la tolerància. De fet, és en cançons com aquesta on es troba l'essència de Falsterbo, hereus del millor folk americà amb ànima hippy i el so amb olor a fusta de les guitarres, el violí, el contrabaix i la pedal steel. En aquesta gira amb diferents convidats a cada concert, Magalí Datzira no només va ser la baixista de la banda, sinó que també va poder cantar un dels seus temes. I passejant amb L'estranya joguina pel Camí Ral, Falsterbo va conjurar els Temps aspres fins arribar al final lluminós de Quan el sol es pon. I de nou les notes de Paf van sonar com a cloenda d'un concert inoblidable.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 09-08-2022, Pàgina 33

-El Punt Avui. Nacional 09-08-2022, Pàgina 24

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2177904-molt-mes-que-paf.html>